

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci/
žalobkyně: V.M., bytem ..., zastoupené: JUDr. Antonín Šolc, advokát, se sídlem Jugoslávská 1311/14, 360 01 Karlovy Vary, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 23.4.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.2.2018 č.j. ..., o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 27.2.2018*; ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Včasnou žalobou ze dne 23.4.2018 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 27.2.2018 č.j. ..., protože s ním nesouhlasí, neboť podle ní nebyly správně posouzeny všechny okolnosti jejího zdravotního stavu, který stručně popsala, když původcem zdravotního postižení jsou právě Tarlovovy cysty, kterými se ale posudkový lékař

nezabýval, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu i připojené lékařské zprávy a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 27.2.2018 a vyhovění její žádosti o invalidní důchod ve stupni I. – III. (dle okolností). (*K žalobě připojila i kopii napadeného rozhodnutí.*)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 27.2.2018 č.j. 855 326 2014/44091-HS žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. 855 326 2014 ze dne 25.7.2017, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 14.7.2017 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.2.2018 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 26.2.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobkyni byla přiznána horní hranice 20%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.7.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 26.2.2018 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna.

*Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření dne 9.5.2018 k žalobě uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobkyně navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 27.2.2018 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 27.2.2018 bylo žalobkyni doručeno dne 28.2.2018.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 17.7.2018 posudek za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, kdy žalobkyně nebyla přítomna, a komise uvedla v závěru posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť i komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b) přílohy vyhlášky, na horní hranici 20% vzhledem k chronicitě průběhu

onemocnění a s přihlédnutím k počínajícímu psychickému onemocnění, neboť klinický stav odpovídá lehkému funkčnímu poškození a neshledala důvod pro použití § 4 (*poznámka soudu: nepochybně písařská chyba, správně § 3 viz níže*) odst. 1 citované vyhlášky. Komise konstatovala, že podle doložené zdravotní dokumentace a zhodnocení neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře bez známek kořenové léze na horních a dolních končetinách, bez míšní myelopathie, mírné omezení funkce obou úseků páteře. Stav po úrazu krční páteře (2005, 2012 pád ze 2 m) bez známek míšní myelopathie, bez radikulární kompresivní léze. Dle MRI C páteře (27.12.2016) normální nález krční páteře bez patolog, nálezu. Dle MRI LS páteře (26.5.2016) obratlová těla a disky bez patolog, nálezu, kongenitálně užší páteřní kanál, mícha bez známek myelopathie, SI skloubení přiměřené šíře bez patolog. změn, Tarlovovy radikulární cysty S1,S2 13-8mm (oboustranně) nemají žádný funkční dopad na funkci dolních končetin. Rovněž komise konstatovala, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční poškození žalobkyně, že je v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Sokolov i námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity při přiřazení funkčního poškození ke stejné kapitole, oddílu i položce přílohy vyhlášky a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 20%. Závěrem komise také uvedla, že žalobkyně je schopna práce s dodržением podmínek pro vertebropaty, není schopna práce spojené s těžkou fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny a v nepříznivých klimatických podmínkách. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Po doručení posudku PK MPSV žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Sokolově dne 28.8.2018 v přítomnosti svého zástupce (plná moc byla připojena) setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem PK MPSV ze dne 17.7.2018 s ohledem na svůj zdravotní stav a zdůraznila, že Tarlovovy cysty jsou poměrně vzácné onemocnění; kvůli bolesti je závislá na péči třetí osoby, trpí celkovým vyčerpáním, někdy není ani schopna provádět běžné činnosti, proto dle ní nejsou její zdravotní potíže uvedeny úplně a tedy nebyly PK MPSV zjištěny dostatečně, přičemž jí nebyla provedena magnetická rezonance celé pánve a bederní páteře, ač to komisi v dopise, jímž omluvila nepřítomnost u jednání, navrhovala; v současné době není schopna vykonávat jakoukoli práci, tudíž požadovala vyšetření magnetickou rezonancí jako důkaz.

Poté k žádosti soudu PK MPSV doplnila svůj posudek dne 16.10.2018 a v závěru tohoto doplnění uvedla, že oproti minulému posouzení nedošlo k posudkově významnějšímu zhoršení zdravotního stavu, proto neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru, na kterém setrvala. Dále komise uvedla, že k navrhovanému provedení magnetické rezonance celé pánve, bederní a krční páteře žalobkyní, že dle neurologického nálezu MUDr. P. R. (neurologického vyšetření ze dne 4.1.2018) není indikováno opakovat grafiku; u žalobkyně diagnostikován chronický recidivující vertebrální polytopní syndrom, zejména cervikální a lumbální bez známek radikulární léze na HK i na DK.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 22.11.2018 se zúčastnil zástupce žalobkyně, který omluvil její neúčast a setrval na podané žalobě, protože žalobkyně má ještě vedlejší zdravotní potíže a to středně těžkou depresivní fázi se somatizací, což komise vynechala, tudíž po sečtení 20 a 30% se dostává žalobkyně na těch zákonem požadovaných 50% pro přiznání invalidity v prvním stupni. Po zjištění, že zástupce žalobce má k dispozici pouze stranu 1-4 a nikoli stranu 5-8 posudku, byla mu soudem poskytnuta kopie celého posudku ze dne 17.7.2018. Závěrem zástupce žalobkyně uvedl, že rozhodnutí odpůrce (žalované) bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, a proto navrhl, aby bylo rozhodnutí ze dne 27.2.2018 zrušeno a žádosti o invalidní důchod ve stupni jedna bylo vyhověno.

Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat, že by byla invalidní.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro uvedené zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a ***stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění***, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně či názor jejího zástupce o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými

lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, neprokázala, že je invalidní alespoň pro invaliditu prvního stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, není invalidní, jelikož míra poklesu její pracovní schopnosti činí pouze 20%, nikoli nezbytných minimálně 35%, přičemž platná právní úprava neumožňuje sčítat míru poklesu pracovní schopnosti jednotlivých zdravotních postižení, což vyplývá z citovaného § 3 odst. 1 vyhlášky, jak se domníval zástupce žalobkyně. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně na přiznání invalidního důchodu, neboť rozhodující je zejména výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Rovněž je nezbytné připomenout, že pro soud je v tomto řízení rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 27.2.2018 a ke zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nelze přihlídnout. Změny a zhoršení mohou být zhodnoceny pouze v novém řízení na základě nové žádosti, kterou je třeba podat u příslušné OSSZ.

Pokud u žalobkyně dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (*prvního až třetího stupně*) v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*). Přiznání invalidity není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod. Soud také připomíná, že posudkoví lékaři i komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující však je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný jeho ošetřujícími odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení, které je pak posuzováno dle platné právní úpravy, tj. dle shora citované vyhlášky. Je-li pojištěnec uznán invalidním, pro výplatu invalidního důchodu musí splňovat i další zákonnou podmínku a to potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 27.2.2018 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 17.7.2018 i jeho doplnění ze dne 16.10.2018 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Nelze ani přehlédnout obsah lékařské zprávy z neurologického vyšetření žalobkyně ze dne 4.1.2018 (MUDr. R., Ústav leteckého zdravotnictví Praha), která byla rovněž posudkově zhodnocena i komisí, z níž vyplývá, že se jedná o rehabilitační casus, z neurolog. hlediska spec. léčby netřeba, rovněž není indikováno opakovat grafiku. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.7.2017, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti zcela shodně, jak uvedeno shora. Přiznaná míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 20% však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného

rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Pro přiznání invalidity je vždy rozhodující výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři či komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.2.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 25.7.2017.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 22. listopadu 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně